coꝝ iusticie ꝙto magis apparebũt vitia eoꝝ
atqꝫ peccata peccatisqꝫ supaddita obduratis
sima ⁊ nunqꝫ emollibilis ꝯtumacia. Nec eēt
cōpleta laus atqꝫ gloria dei. q̄ nihil aliud est
ꝙ sublimis clara ⁊ lata illi⁹ fama: si nō essꝫ ei
ꝑpetua laus ⁊ gloria de iusticia quēadmodū
de bonitate ⁊ mia. Cōplebit igit̃ tandē opa
iusticie sue sicut ⁊ mie: ⁊ ideo cōplebunt̃ laus
et gloria ei⁹ quā diximus ex vtrisqꝫ. Et quēad
modū iuges laudes ⁊ gratiarūactiōes ꝯtinue
resonabūt ei⁹ miam i saluatis: sic planct⁹ eiu=
latus ⁊ suspiria rugit⁹ clamores ⁊ vlulat⁹ re-
sonabūt dei iusticiā in dānatis. Jdō infernus
glorificatoꝝ aurib⁹ ineffabili suauitate succi
net padyso. Neqꝫ eēt iocūda oiqꝫ ex pte pfe=
cta musical' ibi ꝯcent⁹ suauitas: si discāt⁹ in=
fernalis a pte iusticie dei resonās cantui de=
esset mie ei⁹. Vñ ps̄. dicit. Miam ⁊ iudiciuꝫ
cantabo tibi. Neqꝫ cōpleta ē ex oib⁹ modis
solēnitas q̄ solū cantū hꝫ absqꝫ organo ⁊ dis-
cantu. Igit̃ cū sctis celestis regis cantem⁹ dño
gloriose qꝛ equū ⁊ ascēsorē .i. impios ⁊ de=
mones ꝓiecit in mare infernaliū tormētoꝝ
eo ꝙ sit iust⁹ dñs i oib⁹ vijs suis ⁊ sctūs in oi-
bus opib⁹ suis. Qui trin⁹ ⁊ vn⁹ iust⁹ pi⁹ ma
gnus ⁊ gloriosus ⁊ i oib⁹ opib⁹ suis bñdicen
dus ⁊ laudādus per infinita secula.

Feria. iiij. post primā dñicam in q̄dragesima ꝺ fidei improbabilitate cōtra ꝑsumptuosos ⁊ curiosos q̄rētes signa miracula ⁊ portēta vel naturales rationes de fide. Ser. xiij.

m Agister volu-
mus a te signū vidē Mat. xij.
et i euāgl. ho. Curiosoꝝ ⁊ sup=
boꝝ ⁊ infideliū scribarū ⁊ phariseoꝝ q̄ chari
tate dñi vacui erāt ꝟba sunt ista. Cū eni tot ⁊
tāta sig̃ facēt dñs iesus i ꝯspectu eoꝝ plena si
mul hūilitate pietate charitate ac salubri vti-
litate sic mortuos suscitare. demōes effuga=
re. cecos illūiare ⁊ silia: q̄ altioris potētie erāt
ꝙ aliqꝺ signū visibile ꝺ celo emittē. Et q̄d ē
qꝺ petūt aliud signū nisi qꝛ nō credūt tot sig̃
iam facta. ⁊ curiosi sunt ad expiēdū aliq̄ sig̃
noua ⁊ vana? Nec eni videt̃ ꝙ iō peterent vt
crederēt: ꝫ poti⁹ vt eū tēptarēt. Vñ hiero.
Signū postulāt q̄si q̄ viderāt sig̃ nō fuerint.
Cupiebāt eni vel i morē helie ignē ꝺ sublimi
venire. iiij. Regū. j. vel i silitudinē samuel' tpe
estiuo ꝯ naturā loci rugire tonitrua. choru=
scare fulgura. imbres ruere: q̄si ⁊ illa nō pos
sent calūniari ⁊ dicē ex occultis aeris passiōib⁹
accidisse. Nā q̄ calūniaris ea q̄ ocul' vides. et
māu tenes ⁊ vtilitate senties. q̄d factur⁹ es
de his q̄ de celo venirēt? Vtiqꝫ dicēs ⁊ ma=
gos i egypto multa sig̃ ꝺ celo fecisse. Quid
est temptare deū? Est igit̃ talis sig̃ q̄rē deuꝫ
temerarie ⁊ ꝑsumptuose tēptare. Hoc fecit
diabolus Mat. iiij. de ꝑcipitio temptās chri
stum cui dñs dixit. Nō temptab dñm deum
tuū. Qꝺ verbū pōt esse aliud thema. Tripli
citer eni hō temptat deū. s. pmo ꝟbis. scdo
factis expsse: tertio factis interptatiue. Pri=
mo q̄dē q̄s temptat deū verbis: cū ab eo ali-
q̄d petit ea intētiōe vt curiose exploret ei⁹ sci
entiā ptātem vel volūtatē. Scdo aūt factis
expsse tēptat: q̄n p ea q̄ facit intendit curiose
expimētū sumē de ꝑdictis. Tertio factis in
terptatiue hō deū temptat. q̄ ⁊ si h̄ nō inten=
dat illud tñ qꝺ petit ⁊ facit ad nihil aliud vti
le ē nisi ad ꝓbandū aliq̄d de ꝑdictis. Sic si ali-
q̄s equū currē faciat absqꝫ aliq̄ vtilitate. hoc
nihil aliud esse videt̃ ꝙ expimētū sumē ꝺ eq̄
velocitate. Qñ aūt ꝓpt' aliquā necessitatē vl'
vtilitatē cōmittit se hō in petitiōib⁹ vel opib⁹
suis auxilio dei h̄ nō est deū temptare ꝫ i de
um fidelit̃ spare. Qñ ꝟo h̄ agit absqꝫ necessi=
tate: tūc ꝟo interptatiue deū tēptat. Jdō si q̄s
ex sola curiositate petit a deo aliqꝺ signū fie=
ri sic petebāt scribe ⁊ pharisei: tal' vere deum
temptat. Qꝺ q̄dē pctm̄ pmo supbie. scdo cu
riositatis vane. tertio irreuērētie. q̄rto amētie
q̄nto diffidētie. sexto improuidētie. septimo
stulticie. Primo ē pctm̄ supbie. Qꝛ supbe
et ꝑsumptuose se ingerit in diuinis ⁊ vltra mē=
surā sibi ꝯgruā vel ꝯdignā. Scdo ē pctm̄
vane curiositatis. Qꝛ q̄ h̄ vane ⁊ curiose mira
cula q̄rit. Tertio ē pctm̄ irreuērētie. Nēpe
irreuērētiā in deū cōmittit. Quidā eni ꝯtem=
pt⁹ ꝑsone ē tēptare eā. Quarto ē pctꝫ amē
tie: qꝛ vult ꝙ ds faciat rē vanam satisfaciēdo
sue vane petitiōi. Quito ē pctm̄ diffidētie
et infidelitatis. Qꝛ dubitat ꝺ eo sup q̄ deū tē=
ptat. Sexto ē pctm̄ imꝓuidētie. Qꝛ ꝓpꝛiaꝫ
ꝓuidētiā ⁊ discretionē temerarie ⁊ legeꝫ dei
linquit non querens in hoc gloriam dei.
Septio ē pctꝫ stulticie. Cōsūate q̄dē stulticie
est sine causa piculo se exponē. Obiectio.
Sꝫ obijcit̃ de eo qꝺ dñs Jo. xx. thome ait
qꝛ vidisti me thoma credidisti: beati q̄ nō vi-
derūt ⁊ crediderūt. Qꝺ pōt aliud esse thema.
Dixit eni thomas nisi videro i man⁹ ei⁹ fixu
ram clauoꝝ ⁊ mittā digitū meū in locū clauo
rum: ⁊ mittā manū meā in lat⁹ eius: nō cre=
dam. Ex his eni ad litterā videt̃ ꝙ fides tho=
me ex visis erat accepta: q̄re non videt̃ gra=

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0135
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG